

livet

EN LITEN TIDNING FRÅN BJÖRKÖ MISSIONSKYRKA SEPT-OKT 2004

Barbro och Henrik

Miste en dotter för
fem år sedan

STÖRRE

Redan klockan sex tänds de heliga eldarna. Lammet ligger i sin marinad av lime och chili och barnen fångar grodor med sina nyvunna kompisar. Det är sommarkväll i Bohuslän. Den varma klippan värmer i kvällsbris.

Det fräser till när lammet läggs på grillgallret och vi svalkar våra torra strupar med en kall öl från kylväskan.

LIGGER VI BRA för natten? Kommer vinden att vrida? Vi dukar med rutig duk på den röda klippan. Sallad, bröd, lök och ayoli. Är köttet färdigt? En liten stund till. Någon säger något om slör, bidevind och den nya GPS-navigatören. Och vädret. ”Kom nu är allt färdigt”.

VI ÄTER OCH mår gott. Alla tillsammans. Maten ger liv åt trötta kroppar och tänds nytt liv i själen. En sund själ i en mätt kropp.

Vi pratar. Långa. Om grund, segel och vindar. Om evigheten, Göran Person och farleder. Om seglingar, bra natthamnar och om norrmän. ”Vilka stora båtar de har”. Någon hämtar dragspelet och vi sjunger om vårt kära Bohuslän.

SÅ SÄNKER SIG solen. Mörkret tränger närmare i augustikvällen. Vi går upp på klippan och ser solen gå ner mot horisonten. Den blir en röd bro till evigheten och någon säger att det tar åtta minuter för solens ljus att nå jorden. Hättebergets fyr tänds och en segelbåt letar natthamn.

Så höjer vi blicken och upptäcker tusen stjärnor till. Långt borta. Ljuset har färdats inte bara åtta minuter utan timmar, dagar, år, många år. Tusen år innan det når oss denna afton på en klippa på Ussholmen. Det är långt. Det är stort.

Tanken svindlar och jag håller hårt om barnen. Långt borta och nära.

Gud är stor. Gud är större.

Conny Nylén

”Mycket snart kände vi oss burna av andras förböner”

Bohus-Björkö Missionskyrka

Bäckevägen 13
Box 13
430 94 Bohus-Björkö
Pg 439 67 07-4
Tel 961709

Ordf:

Henrik Landälv
Tel: 961521

Pastor:

Niklas Lindén
961777

SMU

Pg 790256-2

Ordf:

Anna Törnqvist
Tel: 421076

Redaktör:

Conny Nylén

Illustrationer:

Göran Svenningsson

För fem år sedan hände det. Det som inte får hända. De miste en dotter i sjöolyckan strax nordost om Fotöbron en tidig morgon den första augusti 1999. Agnes dog direkt av de skador hon fått av båten som körde in i dem nästa rakt framifrån.

DET ÄR SÖNDAG eftermiddag den 15 augusti. Fem år och 14 dagar efter olyckan. Jag har kommit till Barbro och Henrik Landälv på Bäckevägen med många frågor: Hur reser man sig efter att ha förlorat ett barn? Kan man tro på en god Gud? Hur ska man vara som anhörig granne eller vän? Hur ser Paradiset ut?

Vi tittar på kolteckningen av det gamla

släkthuset som åter kom i familjen Rabes ägo efter 45 år. Barbro, som egentligen heter Rabe, med tilläggsnamnet Landälv, berättar om sin barndoms somrar på Björkö.

– Det var mycket sång, musik och kaffe i trädgårdarna.

Henrik upplyser om att han hade en farfar som var lekmanapredikant. Nu är båda aktiva i missionsförsamlingen. Barbro som söndagskollslärare och Henrik är ordförande i församlingen.

Vi sätter oss i de generösa fåtöljerna. Jag tar sats.

– Det är fem år sedan Agnes dog, säger jag lite trevande.

Barbro säger att i år infaller veckodagarna ►

på samma datum som för fem år sedan, då var begravningen måndagen den 16 augusti. Som i morgon. De var vid graven, på Öckerö, i lördags.

– Egentligen dog hon först på söndag morgon, sägen Barbro.

PÅ LÖRDAGEN HADE Agnes, storsyster Sofia, hennes dotter Josefine, Gustav, Henrik och Barbro tagit en kopp te på kvällen.

– Agnes ville gärna åka över till krabbfestivalen på Hönö, men Sofia var tveksam, berättar Barbro.

De bestämde, till slut, att åka över till Hönö. Henrik såg sina döttrar gå iväg till den väntande båten i hamnen. Det skulle bli det sista han såg av Agnes i livet. Men det visste han inte då.

Agnes hade haft en fin sommar på Björkö. Hon och Barbro hade kommit varandra nära och talat mycket om Gud. – Jag tror hon fick tillbaka sin barnatro denna sommar, säger Barbro.

Nu efteråt kan hon se att Gud ville ge dem en fin sommar tillsammans för han visste vad som skulle hända.

– Gud står inte för det onda, men är med och bär och stöttar i sorgen, säger hon.

DE GÅR OCH lägger sig, den där lördagskvällen för fem år sedan. Det är varmt och nästan fullmåne.

Klockan halv fem på morgonen kommer Sofia upp för trappan. Barbro sätter sig upp i sängen och frågar ”var är Agnes”.

– De var alltid tillsammans så därför tyckte jag det var konstigt att Sofia kom ensam. Barbro ser på Sofia att något hänt och får det bekräftat med orden ”mamma det värsta har hänt”.

Strax före två på natten, hade de lämnat Hönö hamn för att åka med

båten hem till Björkö. De var sex personer i båten. Som lanternorna hade de en handhållen dykarlampa som lyste med vitt ljus runt om. Efter en stund såg de Kustbevakningen. De lät dem passera. Det var vindstilla, 20 grader varmt och fyra dagar efter fullmåne. Agnes satt på babordssidan mitt emot Sofia långt fram i styrpulpbåten, en Crescent 432. Efter Fotöbron och Rossbådens kummel styrde de norrut mot Björkö. Ljuset från Pinans färjeläge på Hönö hade siktats.

Plötsligt smällde det till. Ingen hade fattat vad som hänt. Nu var de bara fem i båten som nu delvis var vattenfylld men ändå flöt.

EN MOTORBÅT HADE rammat dem i hög hastighet nästan rakt framifrån. Två var skadade och Agnes saknades. Strax intill i mörkret såg de en annan båt med flera personer i. De förstod då inte att det var den båten som kört på dem. Sofia ropade, flera gånger ”en är försvunnen, ni måste hjälpa oss”. Men de hjälpte inte till att leta efter Agnes utan smet från olyckan för att aldrig ge sig tillkänna.

Efter en stund kom kustbevakningen.

De hittade Agnes i vattnet och kunde snabbt konstatera att hon var död.

Agnes hade omedelbart dött av de skador hon fått av propellern.

– Hon hade inte ens vatten i lungorna, berättar Henrik och hämtar ett papper med en beskrivning över händelseförloppet som han gjort för att motverka ryktesspridning.

NU VAR KLOCKAN fem på morgonen. Sofia orkade inte längre utan somnade.

Nere i köket satt prästen Christer Holmer och Lars-Gösta Alsterberg som stöd i chocken. ▶

– Mycket snart kände vi att vi var burna av andras förböner, säger Barbro.

Ännu visste inte Gustav och Josefine något. Skulle de väckas? Nej, de fick sova ut.

Gryning övergick till morgon. De orkade inte gå till Missionskyrkan, där flaggan var på halv stång, istället åkte de in till Sahlgrenska för att se Agnes. De minns att hon hade ett täcke ända upp till hakan och att ansiktets vänstra sida var dolt.

– Jag tror det är bra att se för att motverka förnekelse, säger Henrik.

Henrik båda bröder kom ner från semester i Dalsland.

Under de närmaste dagarna kom många och uttryckte sitt deltagande i sorgen och hjälpte till praktiskt med mat och bullar.

– Det kändes fint att få tillhöra en kristen församling och veta de hade med oss i sina förböner, säger Barbro.

HENRIK HÅLLER MED och tillägger att han kände stöd från alla på Björkö.

De menar bägge att sorgen blir lättare om man känner andras deltagande i det svåra.

– Om man vet att någon känner med oss blir det lite lättare att gå vidare, säger Barbro.

De menar att det är något man måste ▶

ta sig igenom och lära sig leva med utan självömkan.

De vill bägge passa på att tacka alla som stött dem i sorgen.
– Vi vill gå vidare med de ljusa minnen och bilder av Agnes vi har, säger Barbro. I köket hänger svartvita foton av Agnes. En vacker kvinna med klassiskt raka drag som huggen ur marmor. De är som hämtade ur vilket modemagasin som helst.

SÅ VAR DET DAGS för begravning. Barbro berättar i detalj vad som hände. Harriet Lager spelade, Evelyn Svenninghed sjöng och Claes Lager talade om det tunna skira hinnan som skiljer oss från evigheten. Det var fint och vackert och mycket folk i kyrkan. De sjöng om den ”Heliga staden” om ”Ett hemligt tecken” och läste om ”fotspår i sanden”. Evelyn sjöng ”Yesterday” och vid avskedet vid kistan spelade Lotta Alexandersson våren av Grieg.
– Vi tänkte på Agnes och hur hon skulle ha velat ha den när vi utformade begravningen, säger Barbro.

Barbro minns begravningen som ”ljus och vacker”. Hon minns också den sista sommaren med Agnes i ljusa och varma färger. Relationen med Agnes blev djupare. Hon minns att Agnes sa ”Nu är det slut på

alla teologiska diskussioner, jag bara tror”. Det värmer i hjärtat.

För Henrik betyder det mycket att veta att de i båten inte hade något ont uppsåt och att Agnes död var ögonblickligen.
– Det var som att stänga av med en strömbrytare, säger han. Men smitningen av människor i sjönöd tycker han var fruktansvärd.

SORGEN SKULLE VARKEN bli lättare eller svårare om det blev klarlagt vilka som körde på ungdomarna, men gravnen är viktig. Att den är värdig och att den vårdas.
– Om det är torrt är vi där minst en gång i veckan, säger Barbro. Hon berättar också att de i Missionskyrkan tittar till varandras gravar och att Gustav som går på högstadiet på Öckerö också går dit ibland. Agnes ligger i en familjegrav som delvis fått ett nytt och mera ungdomligt ansikte.

TILL SIST MÅSTE jag få fråga er. Hur är livet i Paradiset?
– Jag tror det är en underbar tillvaro utan tid, sorg och bekymmer där vi ska få återse de som Gud redan tagit hem, avslutar Barbro.

Conny Nylén

KALENDARARIUM

SEPTEMBER

5 Söndag 11.00

Gudstjänst för alla åldrar, Jan Mattsson, nattvard välkomnande av konfirmander

9 Torsdag 16.00

Träff för daglediga, Björkö kyrka

12 Söndag 11.00

Gudstjänst Conny Nylén med flera

19 Söndag 17.00

Gudstjänst Claes Lager Musik Rebecka och Christer Zandén

21 Tisdag från 17.00

Städdag

22 Onsdag från 17.00

Städdag

25 Lördag

Församlingsdag i Skutan
Se vidare information

26 Söndag 11.00

Gudstjänst Nina Holgersson Musik Paul Peeters

OKTOBER

3 Söndag 11.00

Gudstjänst för alla åldrar Ulla Olofsson Musik Tommy Tillander

10 Söndag 11.00

Gudstjänst Annelie Thorstensson och Evelyn Svenninghed

14 Torsdag 16.00

Träff för daglediga Skutan

16 Lördag 15.00

Höstmarknad och scoutinvigning

17 Söndag 18.00 Obs tiden

Gudstjänst Svante Myrén Musik Marita Boström Evelyn Svenninghed och Kenneth Franzén

24 Söndag 11.00

Gudstjänst Per Kjellberg

31 Söndag 11.00

Gudstjänst Jan Mattsson nattvard sånggrupp

Hur är livet i

himlen ?

**Signe Alexandersson,
pensionär**

– Jag tror det blir en tillvaro med gator av guld som det står i Bibeln. Jag tror också att jag ska få återse min älskade Karl-Olov som Gud hämtade hem för 28 år sedan. Jag lever tryggt på det hoppet.

Birgit Rosengren, pensionär

– Jag tror det är ett härligt liv i gemenskap och glädje med Gud och människor. Om livet här på jorden är ett rikt liv med Gud kommer livet i himlen att bli ännu bättre.

Roland Stahre, sjukhuspastor, personalkonsult

– Jag tänker på orden från Johannesevangeliet om att Jesus har gått före och berett ett rum för mig. Jag tror han har inrett ett rum med många överraskningar och där jag kommer att känna igen mig. Jag tror jag kommer att trivas.

